

Vill du följa med Spättan när hon åker på sin egen Skåne runt-runda den 17/6? Anmäl dig här: <https://www.bmwklubben.se/aktivitet/d15-skane-runt-med-spattan>

Utdrag ur *En spättas dagbok*

12/2 Premiär - med elkläder

Cécile Tartar Jönsson och hennes man Mats har satsat på eluppvärmda kläder för att förlänga säsongen och slippa frysa. Här berättar Cécile hur bra det blev.

Vilken härlig känsla! Värmen sprider sig ganska snabbt längs ryggen uppåt mot nacken. Mina lår täcks också snart

av en behaglig hetta. Fartvindarna kyler inte längre vare sig mina händer eller fötter. Äntligen har jag fått på mig mina el-kläder och vi tar en efterlängtat tur. Allt fungerar utan problem. Det var värt varenda krona. Jag njuter. Det är den 12:e februari. Temperaturen ligger dock ganska högt för årstiden; det är nämligen 8 plusgrader, men vindarna är friska och utan den välbehövliga värmen från el-kläderna hade det annars återigen varit en riktigt kylig tur för min del. Jag snurrar på reglagen till mina el-kläder och omsluts av ett skyddande varmt hölje runt hela kroppen.

Nu förstår jag Mats när han sa att han kände sig som i en brödrost. Det är inte riktigt så det känns för mig, utan för mig känns det snarare som att ligga i en het källa med endast huvudet som sticker upp ovanför den varma vattenytan och jag får in frisk luft i lungorna. Det är som att få på sig en värmesköld som hindrar de onda kylstrålarna från att nå din kropp. Nu är det slutfruset för min del. Aldrig mer några kyliga turer ska det bli.

Vi kör till Häckeberga, tar min favorit-rutt via Rockarp förbi flygmuseet i närheten av Skurup. Redan innan vi närmar

oss bulan på vägen börjar jag skratta. Jag vet. Vi kommer att hoppa. Jag gör mig beredd. Klämmer mina tummar i remmarna till Mats jacka. Mats tar sats. En halv sekund lämnar motorcykeln marken och jag lyfter från sadeln. Adrenalinkicken är densamma som på fritt fall-attraktionen på Tivoli. Jag skrattar och skrattar. Vi slingrar oss fram genom det skånska grönvintliga landskapet. Mats dansar med motorcykeln och jag gungar härligt med.

Mats har nu haft sina el-kläder i flera månader. Själv fick jag hem mina i början av december, men jag har inte kunnat prova dem förrän nu, för jag har inte kunnat åka tidigare. Därför är det premiär idag för mig. Det är till och med dubbelpremiär, för idag är det både första gången jag åker med mina el-kläder och första turen på året för mig – om vi inte räknar gårdagens korta utflykt till Malmö. Det var härligt att sitta på hojen på nytt igen igår efter ett uppehåll på drygt två månader, men gårdagens utflykt var för kort och jag var bara påpälsad med flera lager kläder som vanligt. Bortsett från att jag faktiskt skaffade en vindtät tröja att ha under min jacka. Den gör stor skillnad. Även utan el-kläderna förlorar jag inte min värme – självklart under förutsättningen att turen inte är längre än en halvtimme. Men nu behöver jag inte bry mig längre. Nu kan vi vara ute hur länge som helst och njuta av det fina skånska landskapet under årets alla fina is- och saltfria MC-dagar.¹

Mats gjorde ett gediget forskningsarbete för att hitta rätt el-kläder till oss. Han jämförde flera märken, men fastnade till sist för kläder från Warm and Safe. Vi hade kunnat beställa el-kläderna själva direkt från tillverkaren i USA men valde att köpa dem via Claessons i Bromölla, där vi vet att vi alltid får ypperlig service och bra hjälp. Idag har jag äntligen fått testa mina el-kläder och se att de fungerar perfekt. Jag har ett par strumpor, ett par underbyxor, en tröja och handskar. Varje plagg är kopplat till ett reglage, som i sin tur med hjälp av tre Y-kopplingar, är kopplat vidare till motorcykelns elsystem, så jag kan reglera värmen separat för vart och ett av plaggen, vilket har visat sig var ytterst användbart idag. Värmen kom snabbt och var hög i tröjan och byxorna, men för handskarna och strumporna behövde reglagen dras upp på ganska hög effekt för att jag skulle känna någon värme. Att därför kunna styra värmen i respektive plagg är verkligen en fördel. Jag kunde ha lägre värme på bål och ben, och högre effekt på mina mer utsatta händer.

Mina egna reglage ligger i var sin lilla väska som med hjälp av clips är fästa på remmarna till min jacka. Mats har likadana reglage, men hans sitter fast på navigatorns kåpa med hjälp av kardborre. Det är lätt för oss båda att nå reglagen under färdens gång och reglera värmen allteftersom det behövs.

Vi är båda kopplade till var sin kabel som sticker ut under våra respektive sadlar. Även om det vid första anblicken ser lite krångligt ut med alla sladdar och jag känner mig som en vandrande "Borg" (Star Trek-referens för den oinvigde) har Mats verkligen sett till att det är ett smidigt system. Det är jag otroligt tacksam för.

Avslutningsvis får det inte förglömmas: det var inte bara premiär för mina el-kläder idag, utan det var också premiärturen för våra nya dekaleringar som vi beställde på anpassade-dekaler.se. Det gick smidigt att beställa det vi ville ha, och vi fick hem dem med vändande post. Nu står det skrivet i snirkliga bokstäver i reflekterande material "Spättan" på toppboxen. Vem är Spättan? Jag, såklart. Och en nöjd sådan.

¹ Vi var ute i drygt två timmar idag och jag frös inte en sekund!

